

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΡΙΩΝ ΨΥΧΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Υπάρχουν πολλά κοινά σημεία ανάμεσα στους ανθρώπους. Υπάρχει ο λεγόμενος κατώτερος εαυτός, το κατώτερο εγώ, όχι όμως απαραίτητως «κακό», διότι είναι η καθημερινή προσωπικότητα, την οποία χρειαζόμαστε για να αντεπεξέλθουμε στις απαιτήσεις της ζωής μας.

Όλα εκείνα τα πράγματα που είναι επίκτητα μέσα μας, που χρειάστηκε να τα μάθουμε κατά την διάρκεια της ζωής και της εκπαίδευσής μας. Αυτή η εκπαίδευση βασίστηκε στις έμφυτες ικανότητες, δηλαδή στο ακατέργαστο υλικό που είχαμε από την γέννησή μας και καθοδηγείται από τις πραγματικές ή φανταστικές ανάγκες της κοινωνίας.

Παρατηρούμε διάφορες διαβαθμίσεις και αποχρώσεις αυτών των καταστάσεων.

Θα συναντήσουμε ανθρώπους με μεγάλη μόρφωση, αλλά σε ένα βαθύτερο επίπεδο είναι μάλλον αδαείς. Το επίκτητο στοιχείο είναι ανεπτυγμένο, ίσως μετά από κοπιώδεις σπουδές, αλλά δείχνουν ότι δεν κατανοούν σε βάθος αυτά που έμαθαν.

Το έμφυτο στοιχείο τους μάλλον δεν διαθέτει πολλές δυνατότητες. Ισχύει και το αντίθετο.

Ευφυείς αλλά αμόρφωτοι άνθρωποι, άνθρωποι με πολλά «ευγενή προσωπεία», αλλά με αχρείες επιθυμίες. Άνθρωποι με εκλεπτυσμένο εσωτερικό κόσμο, αλλά αφελείς και απροσάρμοστοι ως προς τους κανόνες της κοινωνικής συμβίωσης. Υπάρχουν άπειροι συνδυασμοί.

Αν το επίκτητο στοιχείο (μόρφωση και απαραίτητη εκμάθηση «ρόλων»), δεν συμβαδίζει με την ανάπτυξη της έμφυτης ποιότητας, τότε έχουμε έναν καλοπροαίρετο αφελή, έναν απροσάρμοστο στην τρέχουσα κοινωνική πραγματικότητα. Αν το επίκτητο στοιχείο είναι περισσότερο ανεπτυγμένο από το έμφυτο, τότε έχουμε έναν υποκριτή. Έναν άνθρωπο «κενό».

Εκτός από τις δύο αυτές πλευρές της επίγειας προσωπικότητας, φαίνεται πως μέσα μας υπάρχει και ένας τρίτος παράγοντας, ο οποίος έρχεται από «πάνω», η εκδήλωσή του όμως είναι δυνατή μόνον όταν του το επιτρέψει το «κάτω». Και αυτό το κάτω δεν αρκεί να το επιθυμήσει απλώς, αλλά πρέπει να είναι και ισορροπημένα ανεπτυγμένο. Αυτός ο τρίτος παράγοντας είναι κάτι που θα το ονομάζαμε «φωνή της συνείδησης», αν και ο όρος αυτός είναι αρκετά παρεξηγημένος, διότι μέσα μας υπάρχει και ο «σφετεριστής». Μια εικονική φωνή της συνείδησης, που δεν είναι παρά τα ήθη και τα έθιμα, ακόμα ίσως να είναι η φωνή της υποκρισίας μας, που υποδύεται την αληθινή ηθική.

Ο άνθρωπος που λειτουργεί υπακούοντας στα έθιμα, στις τρέχουσες φιλοσοφίες, στους τυποποιημένους «ηθικούς» κανόνες και επιταγές του καθωσπρεπισμού, έχει αναπτύξει μέσα του ένα μόρφωμα, που θυμίζει στα εξωτερικά του χαρακτηριστικά την φωνή της συνείδησης.

Του υπαγορεύει τι να κάνει, του δημιουργεί τύψεις αν δεν το κάνει, όμως δεν είναι η αληθινή συνείδηση, αλλά η φωνή όλων των επηρεασμών που έχει δεχθεί καθώς και η φωνή της «ανάγκης» να είναι αρεστός στους άλλους.

Για να κατορθώσει να αποβάλλει κανείς από μέσα του όλους αυτούς τους εξωτερικούς επηρεασμούς, για να αποκτήσει δηλαδή την εσωτερική του ελευθερία και την επικοινωνία με την αληθινή φωνή της συνείδησης, γινόμενος ο εαυτός του, έχουν αναπτυχθεί πολλές μέθοδοι κατά την διάρκεια της ιστορίας της ανθρωπότητας. Θρησκείες, φιλοσοφίες, μυστικισμός, εσωτερισμός.

Αυτό όμως το οποίο δεν πρέπει να ξεχνάμε είναι ότι για κάθε έναν από εμάς, ο δρόμος είναι ατομικός και αναγκαστικά χαρακτηρίζεται από πολύ προσωπικά στοιχεία.

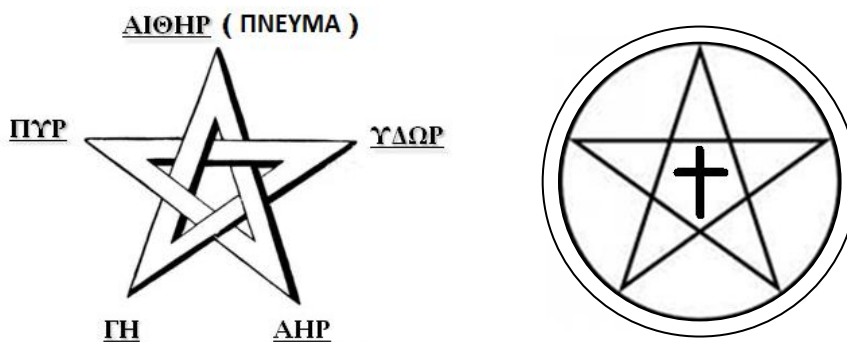
Ένα γενικό πλαίσιο ίσως είναι χρήσιμο, διότι όλοι είμαστε άνθρωποι και μοιραζόμαστε κοινές ιδιότητες, όμως η Ελεύθερη Βούληση είναι εξατομικευμένο στοιχείο.

Αυτό το γεγονός «νομιμοποιεί» την πρωτοτυπία και την διαφορετικότητα.

Έχουμε δικαίωμα να επινοήσουμε δικά μας στοιχεία και δική μας προσωπική μέθοδο εξέλιξης, μάλιστα ίσως αυτό να είναι ο μοναδικός αποτελεσματικός τρόπος. Μπορούμε να εμπνευστούμε από τις υπάρχουσες μεθόδους, αλλά τελικά θα εξελιχθούμε μόνον όταν δημιουργήσουμε μια δική μας έμπνευσης μέθοδο. Και φυσικά όταν θα εργαστούμε με επιμέλεια και επιμονή.

Προσπαθώντας επί σειρά ετών να πραγματοποιήσω αυτό τον εσωτερικό στόχο κατέληξα - χρησιμοποιώντας ποικίλες πηγές και πολύ προσωπική εργασία, προσπάθεια, διαλογισμό, σκέψη – σε ένα έμβλημα, όχι άγνωστο στις γενικές του γραμμές, ή στα επιμέρους στοιχεία του, στις παραδοσιακές διδασκαλίες. Οι ερμηνείες όμως καθώς και η πρακτική του χρήση, εκτός των ήδη γνωστών απόψεων, έχουν σε ένα ποσοστό και την προσωπική μου σφραγίδα και σε αυτό πιστεύω ότι οφείλεται η αποτελεσματικότητά του επάνω μου. Το έχω εμποτίσει με ατομική εργασία και τις δικές μου εμπνεύσεις. Ο σκοπός που το εκθέτω δεν είναι να ακολουθήσει κανείς ακριβώς αυτό τον τρόπο, αλλά να οδηγηθεί στην ανακάλυψη του δικού του. Εξ' άλλου στο μέλλον πολύ πιθανόν είναι να καταλήξω σε κάτι διαφορετικό, που να μου είναι χρήσιμο στις τότε συνθήκες.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΥ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΚΤΙΝΟΥ ΑΣΤΕΡΑ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΣΕ ΚΥΚΛΟ ΜΕ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ



ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΒΟΥΛΗΣΗ (Η κυριαρχία επάνω στον εαυτό μας, η απαλλαγή από τις επιδράσεις της κοινωνίας) – Το αστέρι συμβολίζει τα τέσσερα στοιχεία (Φωτιά, Αέρας, Νερό, Γη), από τα οποία αποτελούμαστε σε αυτήν την ζωή. Αυτά είναι οι τέσσερις κάτω κορυφές.

Η πέμπτη κορυφή, η επάνω, είναι η ατομική Ελεύθερη Βούληση, που κυριαρχεί στα στοιχεία, δηλαδή στον κατώτερο εαυτό μας. Το Πνεύμα επιβάλλεται στην ύλη. Όταν το πεντάκτινο αστέρι είναι ανεστραμμένο, τότε η ύλη κυριαρχεί στο πνεύμα.



ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ (Η φωνή τής Συνείδησης, η αληθινή εσωτερική ηθική, η φωνή του Ανώτερου Εαυτού μας) – Ο κεντρικός χώρος του αστέρος, που είναι ένα πεντάγωνο, αποτελεί τον χώρο των συναισθημάτων μας, μέσα στον οποίο εμφανίζεται ένας σταυρός, που συμβολίζει την φωνή της συνείδησης του ανώτερου Εαυτού, την Πνευματική Καρδιά. Είναι ο εσωτερικός Λόγος. Τα τρία επάνω άκρα του σταυρού αντιπροσωπεύουν την Θεία Τριάδα μέσα μας και το τέταρτο άκρο, που είναι μεγαλύτερο σε μήκος προς τα κάτω, είναι η δράση του Θεού, που κατευθύνεται στους κατώτερους κόσμους, δηλαδή μέσα μας. Είναι ο **Λόγος**.

Το δεύτερο γράμμα του [Τετραγράμματος](#) ► είναι ο Υιός και το τέταρτο, που είναι το ίδιο με το δεύτερο, είναι ο Υιός ως Λόγος, που κατερχόμενος δρα μέσα μας και εκδηλώνεται ως η αληθινή Φωνή της Συνείδησης.



ΑΠΡΟΣΩΠΟ (Εξάλειψη του εγωισμού, να μην αισθανόμαστε ως το «κέντρο του κόσμου») -

Τον εξωτερικό κύκλο τον θεωρώ ως τον «μαγικό κύκλο» προστασίας από εξωτερικές επιδράσεις, αλλά κυρίως από τον ίδιο μας τον εγωισμό. Είναι ένα όριο, που μας καθιστά «αόρατους» στο περιβάλλον μας, δηλαδή απρόσωπους. Όταν είμαστε απρόσωποι, δεν έχουμε εγωισμό.

Ο κύκλος δεν έχει αρχή ούτε τέλος. Είναι το απρόσωπο πνεύμα.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Τα στοιχεία του εμβλήματος εκτός από τις έννοιες που αναλύσαμε, αντιπροσωπεύουν τρία συγκεκριμένα συναισθήματα, σχετιζόμενα με το νόημά τους, που βοηθούν την πραγμάτωση μέσα μας. Όπως έχουμε πει και αλλού, σε ένα σύμβολο δεν έχει σημασία μόνον η μορφή του και το νόημα, κατά πως εμείς το αντιλαμβανόμαστε, αλλά και τα παραγόμενα μέσα μας συναισθήματα, διότι αυτά υποβοηθούν την «γείωση», δηλαδή την εφαρμογή του.

ΠΕΝΤΑΚΤΙΝΟ ΑΣΤΕΡΙ : Αποφασιστικότητα, βούληση, ελευθερία από επιδράσεις, ψυχρό ή «αδίστακτο» συναίσθημα. Όχι όμως κακία ή αδιαφορία, αλλά αποτελεσματικότητα.

Όχι συναισθηματισμός, αλλά λογική. Η ικανότητα να επιβάλλουμε κάτι, χωρίς τύψεις και ενοχές. Χωρίς να επηρεαζόμαστε.

ΣΤΑΥΡΟΣ : Ψυχική θερμότητα. Αίσθηση στο στήθος. Επιείκεια, αγάπη, ανοχή, κατανόηση, αποδοχή, ενδιαφέρον. Νόημα μέσω του συναισθήματος. Πίστη, θρησκευτικότητα, καλοσύνη, συγγνώμη. Προσωπική εσωτερική ηθική, πέρα από κανόνες.

ΚΥΚΛΟΣ : Αίσθηση ανυπαρξίας. Το να περνούμε απαρατήρητοι, να μην μας βλέπουν οι άλλοι. Αίσθηση διάχυσης στο περιβάλλον. Δεν είμαστε εμείς το κέντρο των αισθητών από εμάς πραγμάτων, αλλά ένα στοιχείο του περιβάλλοντος ισοδύναμο με τα υπόλοιπα. Να μην μας γνωρίζουν, να μην μας δίνουν σημασία. Αδιαφορία για την γνώμη των άλλων, αίσθηση ότι κάνουμε κάτι χωρίς κανείς να μας γνωρίζει και χωρίς να έχουμε την ανάγκη να γίνουμε γνωστοί.

Η αποφασιστικότητα, δημιουργεί την αίσθηση ότι μπορούμε να κάνουμε τα πάντα χωρίς δισταγμό. Αυτό σαν χαρακτηριστικό είναι από μόνο του ουδέτερο. Μπορεί κάλλιστα να χρησιμοποιηθεί είτε για το καλό, είτε για το κακό. Υπάρχει ο αδίστακτα κακός, επίσης όμως υπάρχει και ο αδίστακτα καλός. Η ηθική πυξίδα, σύμφωνα με τις εδώ ερμηνείες του πεντάκτινου αστέρα, απουσιάζει. Έχουμε την κυριαρχία, την αποφασιστικότητα, την έλλειψη δισταγμού.

Δεν έχουμε αίσθηση ηθικής. Η ηθική πυξίδα δίνεται από το σύμβολο του σταυρού, από τον εσωτερικό Λόγο, τον Χριστό μέσα μας. Γι αυτό το πεντάκτινο αστέρι είναι ένα σύμβολο βούλησης και δύναμης, όχι όμως ηθικής. Για να είμαστε βέβαιοι ότι ισχυροποιώντας την προσωπικότητά μας, δεν θα οδηγηθούμε στην ανηθικότητα και στην σκληρότητα, πρέπει μέσα μας να αφυπνίσουμε την αίσθηση της εσωτερικής καθοδήγησης. Τον Λόγο, την φωνή της συνείδησής μας.

Η μείωση του εγωισμού, η απαλλαγή μας από την γνώμη και τον θαυμασμό των άλλων, από τις κοινωνικές εξαρτήσεις, επιτυγχάνεται με το συναίσθημα που συνοδεύει το σύμβολο του κύκλου. Το σύμβολο αυτό σχετίζεται με τις ποιότητες του πεντάκτινου αστέρα και διευκολύνει την απόκτησή τους – φαίνεται εξ' άλλου αυτό, διότι βρίσκονται σε επαφή μέσω των πέντε κορυφών.

Απαραίτητη είναι λοιπόν η εξισορρόπησή τους μέσω των ποιοτήτων του σταυρού. Υπάρχει όμως στον κύκλο και μια σύνδεση με τον σταυρό, μέσω της μείωσης του εγωισμού. Ο σταυρός βρίσκεται στο κέντρο του κύκλου. Δηλαδή, η ανεξαρτησία μας από τις επιδράσεις του περιβάλλοντος, συνδέει τον κύκλο με το πεντάκτινο και η μείωση του εγωισμού, τον συνδέει με τον σταυρό.

Συνήθως, στον χώρο των θρησκειών, οι προαναφερθείσες αρετές του σταυρού προτείνονται και καλλιεργούνται, επειδή όμως δεν αναπτύσσεται η δύναμη του χαρακτήρα και η ελευθερία της βούλησης σαν το απαραίτητο αντιστάθμισμα, δημιουργούνται άνθρωποι υπερευαίσθηματικοί και ανίκανοι να πουν όχι, γινόμενοι έτσι θύματα εκμετάλλευσης.

Μπορεί κανείς να κάνει το σύμβολο αυτό αντικείμενο διαλογισμού. Το απεικονίζουμε στην φαντασία μας και αφυπνίζουμε μέσα μας τα αντίστοιχα αισθήματα, που αφορούν τα επί μέρους στοιχεία του. Επειδή είναι δύσκολο, έως ακατόρθωτο να τα φιλοξενούμε στην ψυχή μας ταυτόχρονα, τα προκαλούμε ένα προς ένα. Αναλογιζόμαστε επίσης, με συντομία και λιτότητα, το νόημα των επί μέρους στοιχείων. Του αστέρα, του σταυρού και του κύκλου.

Με αυτό τον τρόπο « σφραγίζουμε » [το Συνειδητό](#) ► ή [την Συνείδηση](#) ► και το [Υποσυνείδητο](#) ► με μια εικόνα, συνοδευόμενη από τις έννοιες και τα συναισθήματα που σχετίζονται μαζί της.

Έτσι διευκολύνουμε την υλοποίησή της.

Τα ίδια συναισθήματα μπορούμε να τα ανακαλούμε μέσα στην ψυχή μας κατά την διάρκεια της ημέρας, είτε ασκούμενοι, είτε διότι μας χρειάζονται για την αντιμετώπιση διαφόρων καταστάσεων. Είναι μια τέχνη που την κατακτούμε σταδιακά, με επιμονή και σταθερότητα στις προσπάθειές μας. Απαιτείται αρκετή εμπειρία και εκγύμναση, ώστε να μάθουμε να χρησιμοποιούμε αυτές τις ικανότητες με σύνεση, χωρίς να κάνουμε λάθη και χωρίς να πληγώνουμε τους άλλους ή τον εαυτό μας.

Διαπιστώνουμε έτσι ότι η προσωπικότητά μας ωριμάζει και αναπτύσσεται.

Αποκτά ισχυρή Βούληση (Πεντάκτινος), Αγάπη και Κατανόηση, την ηθική πυξίδα δηλαδή (Σταυρός) και ανεξαρτησία από τον εγωισμό και τις εξαρτήσεις από το περιβάλλον (Κύκλος).

Όσοι είναι εξοικειωμένοι με την [Καμπαλά](#) ►, θα αναγνωρίσουν τις ποιότητες της στήλης της Αυστηρότητας (πεντάκτινος), της Επιείκειας (σταυρός) και της Ισορροπίας (κύκλος).

Όσο περισσότερο κατά την διάρκεια της ημέρας καλλιεργούμε μέσα μας τις εν λόγω καταστάσεις, τόσο γρηγορότερη είναι η πρόοδος και η ωρίμανση του χαρακτήρα μας. Αυτοί οι παράγοντες είναι δυνάμεις που εδρεύουν στον Ανώτερο ή Εσώτερο Εαυτό μας και εμείς προκαλούμε συνειδητά την παρουσία τους μέσα μας, συντονιζόμενοι μαζί τους, με συνειδητές βουλητικές προσπάθειες.

Δεν υπάρχει τίποτα το αυθαίρετο σε αυτά τα πράγματα. Ο Εσώτερος Εαυτός μας διαθέτει ορισμένες ενέργειες και εμείς, συνειδητά, προκαλούμε την εμφάνισή τους μέσα μας.

Αυτό όμως απαιτεί συνεχή εξάσκηση, δεν αρκούν τα ευχολόγια και οι συζητήσεις.